

अस्वा

अस्वप्नः, पुं, स्त्री, (अस्वं पिवतीति । अस्व + पा + ड ।) रात्रिः । इत्यमरः ॥

(“हिरागमं लघुध्रुवे चरेऽपे षट्दुर्नि” ।

इति सुहृत्तचिन्तामाणिः । जलौकाः ।)

अस्वपत्रकः, पुं, (अस्वमिव रत्नं पत्रं यस्य । संज्ञायां कन् ।) भिण्डाट्टकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अस्वपा, स्त्री, (अस्वं रत्नं पिवति या । अस्व + पा + ड + टाप् ।) जलौकाः । इति हेमचन्द्रः ॥

अस्वफला, स्त्री, (अस्वमिव रत्नं फलं यस्याः ।) सल्ल-
कीलकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अस्वमाट्टका, स्त्री, (अस्वस्य रत्नस्य मातेव पोषिका । संज्ञायां कन् । एषा हि शरीरस्थधातूनां श्रेष्ठा ।) शरीररसः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अस्वरोधिनी, स्त्री, (अस्वं क्षतजतरत्नं ऋणञ्चि या । अस्व + रुध + णिन् + स्त्रियां ङीप् ।) लज्जालु-
लता । इति रत्नमालाराजनिर्घण्टौ ॥

अस्विन्दुच्छदा, स्त्री, (अस्विन्दुरिव विन्दुः च्छदे पत्रे यस्याः ।) लज्जाला नाम कन्दः ॥ इति राज-
निर्घण्टः ॥

अस्वार्जकः, पुं, (अस्वानामर्जकः ।) श्वेततुलसी ।
इति रत्नमाला ॥

अस्व, स्त्री, (अस्यते लिप्यते । अस् + रु ।) चक्षु-
र्जलं । तत्पर्यायः । नेत्राभ्यु २ रोदनं ३ अस्वं ४
अश्रु ५ । इत्यमरः ॥ वास्यं ६ । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ लेभं ७ । इति जटाधरः ॥ (“श्रुत्वा

श्रुत्वास्वधारां त्यजति” । इति कौचकबधः ।

“रामास्ववेदनाशान्तौ परं लेखनमञ्जन” ।

इति वामटः ॥)

अस्वच्छन्दः, त्रि, (न स्वच्छन्दः । नञ्समासः ।)
अधीनः । आयत्तः । इत्यमरः ॥

अस्वतन्त्रः, त्रि, (न स्वतन्त्रः । नञ्समासः ।) पर-
तन्त्रः । पराधीनः । इति जटाधरः ॥

अस्वप्नः, पुं, (नास्ति स्वप्नो निद्रा यस्य ।) देवता ।
इत्यमरः ॥ (निद्रायां अभावात्) यथा, —

“अस्वप्नः सन्ततारुक् च मञ्जास्थिकुपितेऽनिले” ॥

इति माधवकरः ॥

“मन्त्रस्योऽस्थिषु सौमिर्थ्यमस्वप्नं स्तब्धतां रुजं” ॥
इति वामटः ॥)

अस्वरः, त्रि, (अप्रशस्तः खरो यस्य ।) मन्दस्वरयुक्तः ।
तत्पर्यायः । असौम्यस्वरः २ । इत्यमरः ॥

(“अथ गजदशब्दस्तु विलपन् वसुधाधिपः ।

उवाच षट्दुमन्दार्थं वचनं दीनमस्वरम्” ॥

इति रामायणे ॥)

अस्वाध्यायः, पुं, (न विद्यते स्वाध्यायो वेदाध्ययनं
यस्य ।) विधिपूर्वकवेदाध्ययनहीनः । तत्पर्यायः ।

निराकृतिः २ । इत्यमरः ॥ अनध्यायः । अध्या-
यने निषिद्धदिनं । तदयथा । चन्द्रसूर्यग्रहण-

दिनानि । तानि तु । यस्तास्ते ३ दिनानि ।
अन्यत्र १ दिनं । सन्ध्यागर्जने १ दिनं । माघादि-

मासचतुष्टये गर्जनमात्रे तद्दिनं । निर्घातशब्दे
१ दिनं । भूकम्पे १ दिनं । उल्कापाते १ दिनं ।

महोल्कापाते आकालिकः । एकवेदसमापना-

अस्वा

नन्तरं १ दिनं । आरण्यकनामकवेदभागसमाप-
नानन्तरं १ दिनं । पञ्चपूर्वाणि ५ दिनानि ।

चैत्रशुक्लप्रतिपत् १ दिनं । आवशशुक्लप्रतिपत् १
दिनं । मार्गशुक्लप्रतिपत् १ दिनं । एताः प्रति-

पदो नित्याः । अन्याः कात्याः । वक्षपाते आका-
लिकः । विद्युत्समकालीनमेघशब्दे आकालिकः ।

चतुर्दशमन्वन्तराः १४ तिथयः । युगाद्याः ४
तिथयः । माघमासस्योभयपक्षीयद्वितीया २ दिने ।

आश्विनस्योभयपक्षीयद्वितीया २ दिने । चैत्र-
कृष्णपक्षद्वितीया १ दिनं । कार्तिकस्योभयपक्षीय-

द्वितीया २ दिने । आषाढस्योभयपक्षीयद्वि-
तीया २ दिने । मार्गमासस्योभयपक्षीयद्वितीया

२ दिने । फाल्गुनमासस्योभयपक्षीयद्वितीया २
दिने । उत्सवदिनानि अनेकानि । अक्षय्यतृतीया

१ दिनं । इति स्मृतिः ॥

(“कृष्णोऽष्टमी तन्निधनेऽहनी द्वे

कृष्णतरेऽप्येवमहर्दिसम्भा ।

अकालविद्युत् स्तनयितुघोषे

स्वतन्त्राङ्गक्षितिपथ्यासु ॥

प्रमृशानयानाद्यतनाहवेव ।

महोत्सवौत्पातिकदशनेषु ।

नाध्येयमन्येव च येषु विप्रा

नाधीयते नाशुचिना च नित्यं” ॥ इति स्मृतः ॥)

अस्वामिकं, त्रि, (नास्ति स्वामी उत्तराधिकारी
यस्मिन् ।) स्वामिरहितवस्तु । अकलंकं । वेयो-

रिस् इति पारस्य भाषा । यथा । एतच्च अय-
दानं स्वभूमौ अस्वामिकायाश्च न दद्यात् । अस्वा-

मिकान्याह यमः ।

“अटयः पर्वताः पुण्या नद्यस्तीर्थानि यानि च ।
सर्वाण्यस्वामिकान्याज्जनं हि तेषु परियुहः” ॥

पुण्या इति विशेषणात् अटयो नैमिषाद्याः
पर्वता हिमालयाद्याः । नद्यो गङ्गाद्याः ।

तीर्थाणि पुरुषोत्तमादिदेवाणि । वाराणस्या-
द्यायतनानि च । स्वाम्यभावे हेतुमाह न हि

तेष्विति । इति श्राद्धतत्त्वं ॥

अस्वामिविक्रयः, पुं, (अस्वामिना अनधिकारिणा
कृतो विक्रयः ।) अस्वामिकलंकविक्रयः । यथा

सम्यग्स्वामिविक्रयाख्यं व्यवहारपदसुपक्रमते ।
तस्य च लक्ष्यं नारदेनोक्तं ।

“नित्तिष्ठं वा परद्रव्यं नष्टं लब्ध्वापहत्य वा ।
विक्रीयतेऽसमन्तं यत्क्षेत्रेयोऽस्वामिविक्रयः” ॥

इति तत्र किमित्याह ।

“स्वयं लभेतान्यविक्रीतं क्रैतुर्दोषोऽप्रकाशिते ।
हीनाद्रहोहीनमूल्ये वेलाहीने च तस्करः” ॥

स्वं आत्मसम्बन्धिद्रव्यं अन्यविक्रीतमस्वामिविक्रीतं
यदि पश्यति तदा लभेत गृह्णीयात् । अस्वामि-

विक्रयस्य स्वत्वहेतुत्वाभावात् । विक्रीतग्रहणं दत्ता-
हितयोरुपलक्ष्यार्थं । अस्वामिकृतत्वेन तुल्य-

त्वात् । अतएवोक्तं । अस्वामिविक्रयं दत्तमाधिश्च
विनिवर्त्तयेदिति । क्रैतुः पुनरप्रकाशिते गोपिते

क्रये दोषो भवति । तथा हीनाच्छुद्धग्रहणो-
पायहीनात् । रहसि चैकान्ते सम्भाव्यद्रव्यादपि

अस्वा

हीनमूल्ये अल्पतरेण मूल्येन क्रये । वेलाहीने
वेलाहीनो वेलाहीनः क्रयो रात्र्यादौ कृतः तत्र
च क्रैता तस्कारो भवति । तस्कारवत् दण्डभाक्
भवतीत्यर्थः । यथोक्तं ।

“द्रव्यं मस्वामिविक्रीतं प्राप्य स्वामी तदाप्रयात् ।

प्रकाशकयतः शुद्धिः क्रैतुः स्वेयं रहःक्रयात्” इति ॥

स्वाम्यभियुक्तेन क्रैता किं कर्त्तव्यमित्यत आह ।

“नष्टापहतमासाद्य हर्त्तारं ग्राहयेन्नरं ।

देशकालातिपत्तौ च गृह्णीत्वा स्वयमर्पयेत्” ॥

नष्टमपहतं वान्यदीयं क्रयादिना प्राप्य हर्त्तारं
ग्राहयेत् चौरदण्डरक्षादिभिः । आत्मविशुद्धय

राजदण्डाप्रार्थनं च । अथाविदितदेशान्तरं गतः
कालान्तरे वा विपन्नस्तदा मूलसमाहरणाशक्ते-

र्विक्रैतारमदर्शयित्वैव स्वयमेव तद्धनं नाष्टिकस्य
समर्पयेत् । तावत्तैवासौ शुद्धो भवतीति श्रीकरा-

चार्येण व्याख्यातं । तदिदमनुपपन्नं । विक्रैतु-
र्दण्डनाच्छुद्धिरित्यनेन पौनरुक्त्यप्रसङ्गात् । अतो

ऽन्यथा व्याख्यायते । नष्टापहतमिति नाष्टिकं
प्रत्ययमुपदेशः । नष्टमपहतं वा आत्मीयं द्रव्य-

मासाद्य क्रैतुहस्तस्य ज्ञात्वा तं हर्त्तारं क्रैतारं
स्थानपालादिभिर्ग्राहयेत् । देशकालातिपत्तौ

देशकालातिक्रमे स्थानपालाद्यसन्निधाने तदि-
क्षापनकालात् प्राक्पलायनाशङ्कायां स्वयमेव

गृह्णीत्वा तेष्वः समर्पयेत् ॥ * ॥

ग्राहिते हर्त्तरि किं कर्त्तव्यमित्यत आह ।

“विक्रैतुर्दण्डनाच्छुद्धिः स्वामी द्रव्यं नष्टो दमं ।

क्रैता मूल्यमवाप्नोति तस्माद्यस्तस्य विक्रयी” ।

यद्यसौ गृह्णीतः क्रैता न मयेद मपहतं अन्य-
सकाशात् प्राप्तमिति वक्ति तदा तस्य क्रैतु

र्विक्रैतदर्शनमात्रेण शुद्धिर्भवति । न पुनरसा-
वभियोज्यः । किन्तु तत्प्रदर्शितेन विक्रैता सह

नाष्टिकस्य विवादः । यथाह गृहस्थतिः ।

“मूले समाहृते क्रैता नाभियोज्यः कथञ्चन ।

मूलेन सह वादस्तु नाष्टिकस्य विधीयते” ॥ इति

तस्मिंश्च विवादे यद्यस्वामिविक्रयनिश्चयो भवति
तदास्य नष्टापहतस्य गवादिद्रव्यस्य यो विक्रयी

विक्रैता तस्य सकाशात् स्वामी नाष्टिकः स्वीयं ।
द्रव्यमवाप्नोति चौरश्चापराधानुरूपं दण्डं क्रैता

च मूल्यमवाप्नोति । अथासौ देशान्तरं गतः
तदा योजनसङ्ख्यायानयनाथ कालो देयः ।

“प्रकाशं वा क्रयं कुर्व्यात् मूलं वापि समर्पयेत् ।
मूलानयनकालस्य देयं स्तत्राध्वसङ्ख्येयति स्मरणात्

॥ * ॥ अथाविज्ञातदेशतया मूलमाहर्त्तुं न
शक्नोति तदा क्रयं शोधयित्वैव शुद्धो भवति ।

असमाहृत्यमूलस्तु क्रयमेव विशोधयेदिति मनु-
वचनात् । यदा पुनः साक्षादिभिः दिव्येन वा

क्रयं न शोध्यति मूलञ्च न प्रदर्शयति तदा स
एव दण्डभागभवतीति ।

“अनुपस्थापयन्मूलं क्रयं वाप्यविशोधयन् ।

यथाभियोगं धनिने धनं दाप्यो दमश्च सः” ॥

इति स्मरणात् । स्वं लभेतान्यविक्रीतमित्युक्तं ॥ * ॥

तस्मिन्नुना किं कर्त्तव्यमित्यत आह ।